

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/768/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

171/2013. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. szeptember 17-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. június 12-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. szeptember 17-én elektronikus panaszbejelentőn, illetve fax útján terjesztette elő a panaszát. Beadványában előadta, hogy 2012. szeptember 9-én az esti órákban (19-20 óra között) két rendőr intézkedést fogadosított vele szemben, amely során 50.000 Ft helyszíni bírságot szabtak ki vele szemben, mivel állításuk szerint a gépjárműve műszaki vizsgálata 3 hónapja lejárt. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy a gépjármű műszaki vizsgálata 2012. augusztusában megtörtént, és kérte őket, hogy ellenőrizzék, a megfelelő adatbázisban megtalálható-e az erre vonatkozó bejegyzés. A rendőrök a nyilvántartásban nem találták a bejegyzést. Az intézkedés során kiderült, a műszaki vizsgát a vizsgaállomás nem jegyezte be a forgalmi engedélybe és a jármű hátsó rendszámára ragasztható érvényesítő matricát sem cserélte. A panaszosnak arra a kérdésére, hogy hogyan tudja bizonyítani a műszaki vizsga megtörténtét, az intézkedő rendőrök azt a választ adták, hogy a vizsga során kapott műszaki adatlapot be kell mutatnia a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon. Amennyiben az adatlap dátuma az intézkedés (helyszíni bírság) dátumát megelőzi, a bírságot a rendőrség rontottnak fogja kezelni. A panaszos ezt tudomásul véve aláírta a helyszíni bírság

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kiszabásáról szóló nyomtatványt, valamint egy másik iratot, amellyel kapcsolatban azonban szóban aggályát fejezte ki, mivel az a következőt is tartalmazta: „amennyiben a szabálysértés elkövetését elismeri, illetve a helyszíni bírság kiszabását aláírásával tudomásul veszi, úgy jogorvoslatnak helye nincs”. A panaszos szerint az irat tartalma ellentétben állt az intézkedő rendőr korábbi tájékoztatásával, miszerint a bírságot rontottként kezelik. A rendőrök ismételten biztosítottak arról, hogy a bírságolás időpontját megelőző dátumú műszaki adatlap benyújtásával a bírságot rontottnak fogják kezelni a rendőrkapitányságon, ezért a panaszos aláírta az iratokat.

A következő hétfőn és kedden a panaszos többször hívta a BRFK. Kerületi Rendőrkapitányságot, amire végül elérte az illetékes, helyszíni bírságokkal foglalkozó előadót, aki közölte vele, hogy az intézkedő rendőrök által említett megoldás a gyakorlatban nem kivitelezhető, és a panaszosnak nincs más választása, mint a helyszíni bírság befizetése. A panaszos ekkor tudta meg, hogy a kiszabható helyszíni bírság mértéke 5.000 és 50.000 Ft között van, és az adott esetben kiszabott összeg a rendőr mérlegelésén alapul. Az intézkedő rendőr azonban a helyszíni bírság mértékét érintő kérdésre nem az összegtartomány megadásával válaszolt, hanem automatikusan a legmagasabb bírságot említette, és a maximális bírság kiszabásának okáról nem nyújtott semmiféle tájékoztatást. A rendőrök a bírságolással kapcsolatos tájékoztatást – a panaszos kérdései ellenére – sem adták meg, a bírság további kezelésével kapcsolatban pedig a panaszos véleménye szerint kifejezetten félretájékoztatták — bár ennek szándékosságát nem állítja a panaszos. A fentiek alapján a panaszos álláspontja szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) H. Z. r. ftzls. és V. Cs. r. tzls. 2012. október 23-án kelt közös jelentésükben előadták, hogy a panaszossal szembeni intézkedés oka, hogy a panaszos szabálysértés követett el. A szabálysértés tényéről az intézkedés megkezdésekor tájékoztatták a rendőrök a panaszost, elmondták neki, hogy nem használta a biztonsági övet, ami ellentétes a KRESZ előírásaival, illetve megkérdezték tőle, hogy rendelkezik-e orvosi igazolással vagy felmentéssel, aminek birtokában a szabálysértés nem valósult volna meg.

Emlékezetük szerint az intézkedés akként zajlott le, hogy a szabálysértés észlelését követően, együtt haladtak a forgalommal és egy párhuzamos sávban követték a panaszos által vezetett gépkocsit, majd a biztonságos intézkedés megkezdésére alkalmas helyszínen, az M1-M7 kivezető szakaszán, a K. út fölött található szervizöbölnél hang- és fényjelzéssel jeleztek, majd az igazoltatni kívánt személy által vezetett gépkocsi mögött, a szabályok szerint, annak kissé bal oldalának vonalától kintebb megálltak a szolgálati gépkocsival. A rendőrök a panaszoshoz léptek, aki a kocsiban ülve várta őket és nem volt bekapcsolva a biztonsági öve, majd az ablakot lehúzta. Ekkor mindketten tiszteletadást teljesítettek, a napszaknak megfelelő módon köszöntek és bemutatkoztak. Ekkor V. Cs. r. tzls. megkérte a panaszost, a gépkocsi motorját állítsa le, majd elmondta, hogy szabálysértést észleltek és ezért a jogszabályok szerint vele szemben intézkedniük kell, majd elkérte a panaszos és gépjárműve okmányait. A panaszos – a rendőrök emlékezete szerint – nagyon nem örült az intézkedésnek, és közölte, hogy lehetőleg legyenek gyorsak a rendőrök, mert sietnie kell. A panaszos végig sürgette az intézkedést, ezért a rendőrök többször nyugalomra intették. Miután a panaszos átadta az

iratokat, még egyszer elmondták neki, hogy milyen szabálysértést követett el, majd megkérdezték, hogy elismeri-e az elkövetést. Ekkor a panaszos kissé provokatív hangnemben visszakérdezett, hogy mivel is akarják a rendőrök igazolni, hogy elkövetett bármilyen szabálysértést. Erre közölték a rendőrök vele, hogy olyan technikai eszközzel nincsenek ellátva, amely rögzíthették volna az általa valóban elkövetett szabálysértést. Így csak annyit fűztek hozzá, hogy csak a két szemükkel látták az elkövetést, de nem lenne okuk azt állítani, ha nem így történt volna. A panaszos erre azonnal kijelentette, hogy ő mindvégig használta a biztonsági övet és mivel a rendőrök nem tudják bizonyítani semmivel, csak a szavaikkal az állításukat, így nem ismeri el a szabálysértést, és a rendőrök tegyenek azt, amit akarnak. A rendőrök közölték, hogy így nem tudják kiszabni a közigazgatási bírságot, ami 10.000 Ft lenne, ezért fel kell jelenteniük a panaszost. Erre a panaszos azt mondta, hogy akkor jelentsék fel, majd meglátják mi lesz a vége, főleg, hogy a rendőrök semmivel sem tudják bizonyítani az állításukat. A panaszos ezután megismételte, hogy nem ismeri el a szabálysértést és ismét szeretne volna sürgetni az eljárást. A rendőrök ismét a türelmét kérték, míg a szükséges papírokat a szolgálati gépkocsiban kitöltik és az okmányokat leellenőrzik a központon keresztül. Ekkor észlelték a rendőrök, hogy a panaszos által vezetett gépkocsi forgalmi engedélyében szereplő műszaki vizsga érvényességi ideje már közel három hónapja lejárt. Ezt a tényt a központ is megerősítette EDR rádión keresztül.

Ekkor a biztonsági öv használatának elmulasztásával kapcsolatos feljelentésről szóló okmányt aláírásra átadták a rendőrök a panaszosnak, akivel miközben átolvasta az okmányt, majd alá is írta közölték, hogy nevük, jelvéyszámuk szerepel az okmányon, illetve megkérdezték tőle, hogy van-e arról tudomása, hogy a gépkocsijának műszaki érvényessége majdnem három hónapja lejárt. A panaszos állította, hogy egy általa meg nem nevezett ismerőst bízta meg nem oly régen a kocsí műszaki vizsgáztatásával, majd hozzá tette, hogy tud róla, hogy nincs a hátsó rendszámon érvényesítő matrica, mivel azt ő nem kapott, illetve valószínűleg nem ragasztották fel a vizsga állomáson, de biztos állította, hogy otthonában rendelkezik a műszaki vizsga végrehajtásáról szóló okmánnyal. A rendőrök erre közölték vele, hogy ők csak az intézkedés alá vont személy által átadott okmányokból tudnak dolgozni, és az okmány, illetve a nyilvántartás szerint a gépkocsi műszaki érvényessége lejárt, ami miatt helyszíni bírságot kell alkalmazniuk 5.000 és 50.000 Ft közötti összegben. Ekkor a panaszos megkérdezte, hogy mennyi lesz a bírság. A rendőrök mérlegelve azt a tényt, hogy a műszaki érvényesség lejárat dátuma majdnem három hónappal korábban lejárt, 50.000 forintban határozták meg az összeget, amelynek meghatározásában személyes érzelmek nem befolyásolták őket. A panaszos kérdésére elmondták neki, hogy amennyiben nem fogadja el a helyszíni bírságot, akkor fel kell jelenteniük ezért is, amely kapcsán akár a helyszíni bírság duplájára is kiróható. Ekkor a panaszos, bár a helyszíni bírságot elfogadta, és aláírta, azt a kérdést fogalmazta meg, hogy mit tehet a bírsággal kapcsolatban, mert ő ugyan aláírta, de azt nem fogadja el, és jogorvoslatot szeretne.

A rendőrök közölték vele, hogy mivel nem a feljelenés mellett döntött és a helyszíni bírság kiszabását aláírásával elfogadta, attól kezdve „annak jogfosztó hatálya nincs” és a bírság összegét 30 napon belül be kell fizetnie. Majd felhívták a figyelmét arra, hogy amennyiben az általa említett igazoló okmánnyal, vizsgalappal valóban rendelkezik és a szabálysértési hatóság felé bizonyítani tudja, hogy nem az ő mulasztásából keletkezett a szabálysértés, úgy a jogorvoslatát elfogják bírálni és amennyiben elfogadják és annak helyt adnak, abban az esetben a bírság összegét, amelyet időközben befizetett, visszakövetelheti. A panaszos továbbra is sietette a rendőröket, és kissé pökhendien fogalmazta meg még a kérdéseit is, így a rendőrök tájékoztatták a panasztételi lehetőségeiről, külön felhívták a figyelmét arra, hogy a Testületnél is panasszal élhet írásban, személyesen vagy e-mailben. Ekkor ismételt közölték

a rendőrök a nevüket, rendfokozatukat, jelvéyszámukat, illetve közölték, hogy mindezeket az általa kapott dokumentumokon is olvashatja. Ezt követően az intézkedést vele szemben befejezték, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon megtették a feljelentésüket, a bírságot a rendszerbe felvitték, azt a tájékoztatóval együtt a váltásparancsnoknak leadták.

A rendőrök előadták még, hogy a fentiekén túl egyéb beszélgetés nem folyt köztük és a panaszos között. Hangnemük végig kulturált és magabiztos volt, és az is maradt annak ellenére, hogy a panaszos hangneme kissé provokatívra vált, és ezért őt többször nyugalomra, higgadságra kellett inteniük.

2) A rendőrség csatolta továbbá a helyszíni bírságról szóló tájékoztató nyomtatványt, amely tartalmazza, hogy az aláírással a szabálysértés elkövetését elismeri és helyszíni bírság kiszabását tudomásul veszi az aláíró, amely ellen nincs helye jogorvoslatnak.

3) A panaszossal szembeni feljelentést rögzíti, hogy a panaszos a biztonsági öv használata nélkül közlekedett, ezért megsértette a KRESZ 20. § (1) bekezdés k) pontját.

A két rendőr szolgálta teljesítése során 2012. szeptember 9-én, 19 óra 5 perckor szolgálati gépkocsival közlekedve észlelte, hogy a panaszos nem használja a biztonsági övet vezetés közben. A gépkocsit követték a Budaörsi úton, egészen az M1-M7 kivezető szakaszáig, ez idő alatt végig látták, hogy nem használja az övet. Ezt követően a Kőberek úti felett található szervizbőltben megállásra intették a gépkocsi vezetőjét. Vélhetően amint a sofőr észlelte, hogy meg akarják állítani, rögtön bekapcsolta a biztonsági övét, ezért amire a rendőrök a gépkocsihoz értek, már bekapcsolt állapotban volt az öv. Közölték a sofőrrel, hogy szabálysértés miatt a helyszínen közigazgatási bírsággal sújtják, ha elismeri a szabálysértést, a bírság összege 10.000 Ft, amit csekken kell befizetni. A panaszos közölte, hogy nem ismeri el a szabálysértést, mert ő végig használta az övet és a rendőrök úgyse tudják igazolni az állításukat, ezért nyugodtan jelentsék fel. A rendőrök ezután közölték vele, hogy feljelentést tesznek ellene. Ezután ellenőrizték a gépkocsit a körözési rendszerben. Az ellenőrzés során megállapították, hogy a panaszos nem áll gépjárművezetéstől eltiltás hatálya alatt, azonban a gépkocsi műszaki érvényessége 3 hónapja lejárt, ezért 50.000 Ft helyszíni bírsággal sújtották emiatt. A panaszos ezt elfogadta és a nyilatkozatot aláírta.

4) A 2012. október 16-án készült tanúmeghallgatási jegyzőkönyv szerint V. Cs. r. tzls. meghallgatása során az eseményeket tartalmilag az 1) pont alatt ismertetett jelentéssel és a 3) pont alatt ismertetett feljelentéssel egyezően adta elő.

5) A 2012. október 8-án készült tanúmeghallgatási jegyzőkönyv szerint H. Z. r. fitzls. meghallgatása során az eseményeket tartalmilag az 1) pont alatt ismertetett jelentéssel és a 3) pont alatt ismertetett feljelentéssel egyezően adta elő. Annival egészítette ki a feljelentést, hogy az övhasználatot úgy szokta ellenőrizni, hogy a sávon belül balra, illetve jobbra is kihúzódik, mert onnan jól látszik, hogy az öv megfeszül-e a testen. A jelen esetben látta, hogy a panaszos felnyúlt a B oszlophoz és bekapcsolta a biztonsági övét vezetés közben.

III.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére kiterjed-e a hatásköre.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései szabályozzák. A szabálysértési hatóság az általa alkalmazott szankcióról, ennek esetleges visszavonásáról vagy megváltoztatásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt.

A fentiekből következik, hogy a Testület hatáskörhiány miatt nem jogosult vizsgálni a panaszos azon kifogásait, amik egyrészt a helyszíni bírság mértékére, másrészt a kiszabás során figyelembe vett körülményekről való tájékoztatás elmaradásra vonatkozik.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális szabálysértési eljárásjogi jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas (rendőrség speciális jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatása).

Tekintettel arra, hogy a Szabs. tv. nem tartalmaz olyan speciális jogorvoslatot, ami a rendőrök esetleges hibás tájékoztatása esetén lenne igénybe vehető, a Testület vizsgálta, hogy milyen tájékoztatást adott a rendőr a helyszíni bírság elfogadásának jogkövetkezményeiről, illetve a jogorvoslati lehetőségekről.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a közlekedési intézkedés során a rendőrök tévesen tájékoztatták a helyszíni bírság joghatásairól, illetve arról, hogy amennyiben a későbbiekben igazolja, hogy valóban elvégeztette a műszaki ellenőrzést az intézkedést megelőzően, akkor törlik a helyszíni bírságot. A panaszos sérelmezte, hogy a téves tájékoztatást követően írta alá a helyszíni bírságról szóló iratokat, majd ismételt kérdésére a rendőrök újra tévesen tájékoztatták.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az intézkedő rendőrök jelentésükben az eseményeket akként adták elő, hogy a panaszos bár a helyszíni bírságot elfogadta, és aláírta, azt a kérdést fogalmazta meg, hogy mit tehet a bírsággal kapcsolatban, mert ő ugyan aláírta, de azt nem fogadja el, és jogorvoslatot szeretne. Ekkor a rendőrök elmondták, hogy ez ellen már nincs jogorvoslati lehetőség, a pénzt be kell fizetnie. Majd felhívták a figyelmét arra, hogy amennyiben az általa említett igazoló okmánnyal, vizsgalappal valóban rendelkezik és a szabálysértési hatóság felé bizonyítani tudja, hogy nem az ő mulasztásából keletkezett a szabálysértés, úgy a jogorvoslatát elfogják bírálni és amennyiben elfogadják és annak helyt adnak, abban az esetben a bírság összegét, amelyet időközben befizetett, visszakövetelheti. A panaszos továbbra is sietette a rendőröket, és kissé pökhendien fogalmazta meg még a kérdéseit is, így a rendőrök tájékoztatták a panasztételi lehetőségeiről, külön felhívták a figyelmét arra, hogy a Testületnél is panasszal élhetés írásban, személyesen vagy e-mailben.

A Szabs. tv. 99. § szerint a helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben helyszíni bírság kiszabásának van helye. Ha az eljárás alá vont személy a helyszíni bírság kiszabását – a helyszíni bírság meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről szóló tájékoztatás után – aláírásával igazoltan tudomásul veszi, a helyszíni bírság ellen nincs helye jogorvoslatnak.

Jelen esetben a felek előadása ellentmondó a tekintetben, hogy a panaszos a helyszíni bírságról szóló iratot a rendőri tájékoztatást követően, vagy azt megelőzően írta alá. Így a Testület a rendelkezésre álló szűkös bizonyítékok alapján, egyéb bizonyíték hiányában, nem tudott abban a kérdésben állást foglalni, hogy a rendőri tájékoztatás a helyszíni bírság elfogadása előtt vagy azt követően hangzott-e el, és hogy ennek mennyiben volt szerepe abban, hogy a panaszos végülis a jogi lehetőségek közül a helyszíni bírság mellett döntött.

Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a rendőrség által adott tájékoztatás téves volt, hiszen az intézkedés időpontjában a helyszíni bírság esetén „rendkívüli eltörlésének” nem volt jogszabályi alapja. (Noha időközben a Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény 65. §-a beillesztette 99/A. § alatt ezt a lehetőséget a Szabs. tv-be, 2012. december 15-i hatállyal, ennek a panaszos ügyének szempontjából már nincs relevanciája.)

A Testület álláspontja szerint a rendőrök téves tájékoztatása miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

A Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a téves tájékoztatás miatt.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltta tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. június 12.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Irattár